

Till arbetspensionsanstalterna

LAGARNA OM PENSIONSÅLDERN INOM STATEN OCH KYRKAN M.M. STADFÄSTA

Republikens president stadfäste 30.12.1992 två lagar om ändring av lagen om statens pensioner (1599/92 och 1600/92) samt lagen om ändring av 2 och 3 §§ pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (1601/92).

StPL 1599/92

Regeringens proposition med förslag till den först nämnda lagen ingår i cirkulär A 26/92 som bilaga. I anställningsförhållanden som inleds efter 1992 är pensionsåldern enligt ändringen 65 år, den målsatta nivån 60 procent och tillväxtprocenten 1,5.

Lagens ikraftträdelsestadgande avviker från regeringens proposition. Lagen tillämpas inte på förmånstagare vars anställning varit i kraft före 1.1.1993 och fortgår utan avbrott. Anställning som inletts före 1.1.1999 anses ha fortgått utan avbrott om det har förflutit högst en månad från det att den tidigare anställningen har upphört.

StPL 1600/92

Den andra lagen om ändring av lagen om statens pensioner gäller dem som inträder i officers- eller institutofficerstjänst efter 1992. De har enligt ändringen möjlighet att gå i ålderspension med stöd av lagen om statens pensioner om de har minst 30 år pensionsgrundande tjänstgöringstid i officers- eller institutofficerstjänst, dock inte före 55 års ålder. Pensionens målsatta nivå är 60 procent och den tjänas in på 30 år. Det är möjligt att avgå från tjänst redan i 48 års ålder.

Lagen avviker från regeringens proposition RP 343/1992 rd. I motsats till den kommer inte förvärvsinkomst som officer eller institutofficer tjänat in medan han uppburit ålderspension att reducera pensionen. Villkoret om förvärvsarbetets kontinuitet i ikraftträdelsestadgandet avviker från regeringens proposition och är likadant som i ovan nämnda andra ändring av lagen om statens pensioner.

Lagen tillämpas inte på förmånstagare vars anställning varit i kraft före 1.1.1993 och fortgår utan avbrott. Anställning som inletts före 1.1.1999 anses fortgå utan avbrott om det har förflutit högst en månad från det att den tidigare anställningen har upphört.

LA/Rolf Storsjö

1.2.1993

KyPL

Pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan ändrades så att pensionsåldern är 65 år i tjänste- och arbetsförhållanden som omfattas av lagen och som inletts efter 1992. En person anses samtidigt kunna inneha endast ett anställningsförhållande till samma arbetsgivare.

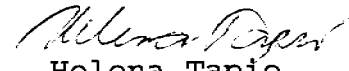
Villkoret om förvärvsarbetets kontinuitet i ikraftträdelsestadgandet avviker från regeringens proposition RP 316/1992 rd och är likadant som i ovan nämnda ändringar av lagen om statens pensioner.

Ikraftträdande Lagarna trädde i kraft 1.1.1993.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Rolf Storsjö
Rolf Storsjö

Helena Tapio
Helena Tapio

BILAGOR

Lag om ändring av lagen om statens pensioner (1599/92)
Lag om ändring av lagen om statens pensioner (1600/92) RP 343/1992 rd
Lag om ändring av 2 och 3 §§ pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (1601/92)
RP 316/1992 rd

Nr 1599

L a g**om ändring av lagen om statens pensioner**

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) 4 § 2 mom., 5 § 2 och 3 mom., i 6 § 1 mom. 4 punkten det inledande stycket, 8 § 3 mom., 10 § 1 mom. och i 10 § 2 mom. det inledande stycket samt 20 § 1 mom.,

dessa lagrum sådana de lyder, 4 § 2 mom., 8 § 3 mom. och 20 § 1 mom. i lag av den 3 februari 1989 (103/89), 5 § 2 och 3 mom. i lag av den 27 mars 1991 (618/91), det inledande stycket i 6 § 1 mom. 4 punkten i lag av den 23 december 1982 (1026/82) samt 10 § 1 mom. i lag av den 9 maj 1986 (333/86) och det inledande stycket i 10 § 2 mom. i lag av den 19 december 1986 (964/86), samt

fogas till 8 § ett nytt 6 mom. i stället för det 6 mom. som upphävts genom nämnda lag av den 3 februari 1989 som följer:

4 §

Pensionsåldern är dock 65 år om statsanställningen har upphört före pensionsåldern 63 år. Om förmånstagaren har en anställning som börjat efter den 31 december 1992 är pensionsåldern 65 år.

5 §

Har förmånstagaren bott i Finland minst fem år innan invaliditeten eller arbetslösheten började och har denna begynt innan 360 dagar förflutit från det anställningstiden eller deltids-pension enligt denna lag upphörde, räknas vid fastställandet av invalid- eller arbetslöshetspen-sionen såsom pensionstid även tiden mellan invaliditetens eller arbetslöshetens början och pensionsåldern 63 år eller avgångsåldern, om denna är lägre. Om förmånstagaren har en

anställning som börjat efter den 31 december 1992, räknas dock såsom pensionstid tiden mellan invaliditetens eller arbetslöshetens bör-jan och pensionsåldern 65 år eller avgångsåldern, om denna är lägre. När de 360 dagarna beräknas, beaktas inte de dagar för vilka förmånstagaren har fått dagpenning enligt lag-en om utkomtskydd för arbetslösa (602/84), dock högst till det antal som svarar mot det i 26 § lagen om utkomtskydd för arbetslösa stadgade maximiantalet dagar för vilka dag-penning avvägd enligt förtjänsten kan betalas. Om förmånstagaren har fått dagpenning av-vägd enligt förtjänsten med stöd av 26 § 3 mom. lagen om utkomtskydd för arbetslösa, skall med avvikelse från det ovan nämnda även tiden mellan invaliditetens eller arbetslöshetens början och pensionsåldern eller avgångsåldern, om denna är lägre, räknas såsom till pension berättigande tid, då den invalidpension eller

arbetslöshetspension som beviljas på grundval av detta anställningsförhållande fastställs. På grund av förmånstagarens anmälan beaktas inte dagar för vilka han har fått rehabiliteringspenning enligt de lagar, det pensionsreglemente och de pensionsstadgor som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare eller enligt lagen om rehabiliteringspenning (611/91) eller ersättning för inkomstbortfall på basis av en olycksfalls- eller trafikförsäkring eller med stöd av rehabiliteringsstadgandena i lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/48). På grund av förmånstagarens anmälan beaktas inte heller dagar för vilka förmånstagaren under de tre åren omedelbart före början av sådan invaliditet eller arbetslöshet som avses i denna lag har fått dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63) och dagar för vilka dagpenning skulle ha betalats, om inte förmånstagaren hade fått i 27 § 1 mom. i sistnämnda lag angiven motsvarande ersättning för arbetsoförmåga på grund av sjukdom, lyte eller kroppsskada med stöd av någon annan lag. Har anställningen inte utan avbrott fortgått minst sex månader, räknas på grundval av den såsom pensionstid den tid som återstår till pensionsåldern endast om förmånstagaren inte på grundval av tjänste- eller arbetsförhållande eller företagarverksamhet som börjat före anställningen har rätt till sådan invalid- eller arbetslöshetspension för vilken nämnda tid eller mot denna svarande förvärvsinkomst redan beaktas.

När invalidpension fastställs för en kvinnlig förmånstagare räknas såsom pensionstid tiden mellan invaliditetens början och pensionsåldern 63 år eller avgångsåldern, då denna är lägre, om hon mellan den tidpunkt då de 360 dagarna enligt 2 mom. har förflutit och den tidpunkt då invaliditeten börjat, vilken tid får uppgå till högst 9 år, har haft ett i 2 § lagen om statens familjepensioner avsett barn som är yngre än tre år, dock inte om den tid som återstår till pensionsåldern eller motsvarande förvärvsinkomst, utan att nämnda barnavårdstid beaktas, skall räknas såsom pensionstid på grundval av något annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet. Om förmånstagaren har en anställning som börjat efter den 31 december 1992, räknas dock såsom pensionstid tiden mellan invaliditetens eller arbetslöshetens början och pensionsåldern 65 år eller avgångsåldern, om denna är lägre. Har en sådan kvinnlig förmånstagares anställning inte fort-

gått i sex månader, gäller 2 mom. för fastställande av pensionstiden.

6 §

Till pensionstiden räknas dock inte

4) tid i anställning för vilken den erhållna inkomsten skall räknas förmånstagaren till godo för pension med stöd av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62), utom om förmånstagaren inte har en anställning som börjat efter den 31 december 1992, och om

8 §

En förutsättning för att en förmånstagare som har fått deltidspension enligt denna lag skall få ålderspension vid pensionsåldern 63 år är att det deltidarbete som avses i 9 d § 1 mom. 4 punkten har upphört och att han innan deltidspensionen och deltidarbetet upphörde har uppnått pensionsåldern 63 år. En sådan förmånstagare som får deltidspension med stöd av denna lag och som har en anställning som börjat efter den 31 december 1992, har dock rätt att få ålderspension först vid pensionsåldern 65 år.

Vad som stadgas i 5 mom. gäller inte förmånstagare som har en anställning som börjat efter den 31 december 1992.

10 §

Pensionen beräknas särskilt för varje anställning. I fråga om varje anställning utgör pensionens belopp för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 1/12 procent för tiden före den 1 juli 1962 och från denna tidpunkt 1/6 procent av den pensionsgrundande lönen. I fråga om sådan anställning som har börjat efter den 31 december 1992 utgör pensionens belopp dock för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 1/8 procent av den pensionsgrundande lönen.

Om förmånstagaren inte har en anställning som börjat efter den 31 december 1992 utgör pensionens belopp dock i fråga om varje anställning för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 1/60 procent av den pensionsgrundande lönen,

20 §

Full invalidpension eller arbetslöshetspension som beviljats med tillämpning av 5 § 2 mom. övergår i ålderspension då anställningen har upphört och pensionstagaren har uppnått pensionsåldern 63 år, i fråga om pensionstagare i tjänsteförhållande dock senast då han uppnår avgångsåldern. I annat fall övergår invalidpension eller arbetslöshetspension i ålderspension då pensionstagaren fyller 65 år. I fråga om sådan pensionstagare som har en anställning som börjat efter den 31 december 1992 övergår pensionen i ålderspension då han uppnår pensionsåldern 65 år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Denna lag tillämpas på förmånstagare som har en anställning som omfattas av lagen om statens pensioner och som börjat efter den 31 december 1992. Lagen tillämpas inte på förmånstagare, vars anställning har varit i kraft innan lagen trädde i kraft och som fortsätter utan avbrott.

En anställning anses fortsätta utan avbrott om det förflutit högst en månad sedan den föregående anställningen upphörde.

Ikraftträdelsestadgandets 3 mom. tillämpas inte på anställning som börjat efter den 31 december 1998.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister Iiro Viinanen

Nr 1600

Lag**om ändring av lagen om statens pensioner**

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) 5 § 6 mom., 8 § 4 mom. 1 punkten och i 10 § 3 mom. det inledande stycket,
 dessa lagrum sådana de lyder, 5 § 6 mom. i lag av den 23 februari 1979 (215/79) samt 8 § 4 mom. 1 punkten och det inledande stycket i 10 § 3 mom. i lag av den 3 februari 1989 (103/89), som följer:

5 §

En innehavare av en officers- eller institutoficerstjänst vid luftstridskrafterna som under minst 5 år har innehaft en tjänst för vilken såsom behörighetsvillkor krävs flygarexamen, är berättigad att, då han pensioneras från en sådan tjänst, såsom pensionstid räkna sig till godo denna tjänstgöringstid en och en halv gång.

är fråga om institutofficerstjänst, sammanlagt i en sådan tjänst och som värvad, gränsbevakare eller sjöbevakare har intjänat en pensionstid av minst 30 år minskad, om det är fråga om en annan tjänsteman än en sådan som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen, med de fulla månader som då han avgick från sin tjänst återstod till 55 års ålder och av denna pensionstid minst 6 månader inföll omedelbart innan anställningen upphörde och minst 3 år under de 5 senaste åren innan anställningen upphörde, eller

8 §

Uppnådd pensionsålder är dock inte en förutsättning för ålderspension,

1) om en tjänsteman som tjänstgör i en officers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts tjänsteexamen för officer eller för institutofficer, har fyllt 48 år när anställningen upphör och 55 år innan pensionen börjar eller om en tjänsteman som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen har fyllt 45 år när anställningen upphör och innan pensionen börjar och ovan avsedda tjänsteman innehar militär grad och han i en sådan tjänst eller, om det

10 §

Pensionsbeloppet för innehavaren av en officers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts examen för officerstjänst eller institutoficerstjänst utgör, om innehavaren har militär grad, för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 1/6 procent av den pensionsgrundande lönen,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

RP 343/92
 ShUB 57/92

2 420473L

Denna lag tillämpas på förmånstagare som har en anställning som omfattas av lagen om statens pensioner och som börjat efter den 31 december 1992. Lagen tillämpas inte på förmånstagare, vars anställning har varit i kraft innan lagen trädde i kraft och som fortsätter utan avbrott.

En anställning anses fortsätta utan avbrott om det förflutit högst en månad sedan den föregående anställningen upphörde.

Ikraftträdelsestadgandets 3 mom. tillämpas inte på anställning som börjar efter den 31 december 1998.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister Iiro Viinanen

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om statens pensioner

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att lagen om statens pensioner ändras så att de som efter 1992 tillträder en officers- eller institutofficerstjänst skall ha möjlighet att gå i ålderspension enligt lagen om statens pensioner, om de minst 30 år har intjänat sådan tjänstgöringstid i en officers- eller institutofficerstjänst som berättigar till

pension, dock inte före 55 års ålder. Pensionens målsatta nivå är 60 %, vilket intjänas på 30 år. Systemet skall enligt förslaget omfatta en möjlighet att avgå redan vid 48 års ålder.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1993.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna
ändringarna

1.1 Nuläget

Lagen om statens pensioner (280/66) tillämpas både på militär och civil personal inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet. I pensionslagen ingår specialstadganden om officers- och institutofficers- rätt till militärpension. Personer som omfattas av militärpensionssystemet har rätt att få ålderspension redan före sin avgångsålder, om de minst 20 år har tjänstgjort i nämnda militära tjänster då avgångsåldern är högst 50 år eller minst 25 år då avgångsåldern är högre än 50 år. Denna särskilda rätt till pension på basis av 20 eller 25 tjänstgöringsår kallas militärpensionsrätt. En flygare inom luftstridskrafterna har rätt att såsom pensionstid räkna sig till godo den tid han tjänstgjort som flygare en och en halv gång. Officerare och institutofficerare går nu i pension i medeltal i cirka 48 års ålder.

Om avgångsåldern i militära tjänster och befattningar inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet stadgas i förordningar om dessa inrättningar. Avgångsåldern är högst 60 år utom för kommendören för försvarsmakten och chefen för gränsbevakningsväsendet. Offi-

cerarnas och institutofficerarnas avgångsålder är 50, 55 eller 60 år, i uppgifter som förutsätter flygarutbildning 40-55 år. En tjänsteman skall avgå från sin tjänst när han har uppnått avgångsåldern. Han har då rätt att få pension.

Tillväxtprocenten för militärpension är 11/50 % för varje månad som kan hänföras till pensionstiden, dvs. 2,64 % om året. Full 66 % pension intjänas på 25 år. Eftersom flygarna inom luftstridskrafterna får räkna sig pensions- tiden till godo en och en halv gång, intjänas deras pension på motsvarande sätt snabbare.

Den viktigaste grunden för att pensionsåldern är lägre i militärpensionssystemet än i övriga system är att vårt försvarssystem till väsentliga delar är uppbyggt kring en stampersonal och reserv som i fråga om fysisk ålder och kunskaper är krigsduglig. När det gäller prestationsförmågan inom försvaret behövs i synnerhet 30-42 åriga militära ledare med officers- eller institutofficersutbildning som kan placeras i försvarsuppgifter. Om pensionsåldern för militärer vore densamma som i de allmänna systemen, skulle det inte finnas ett behövligt antal utbildad ledarreserv för krigsfall utan en avsevärd ökning av antalet anställda.

Regeringen har avlåtit en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om statens

pensioner (RP 110/92 rd.) till riksdagen. I propositionen föreslås att lagen om statens pensioner ändras så att pensionsåldern, pensionstillväxten och pensionens målsatta nivå i fråga om anställningar som börjar efter 1992 skall ändras att motsvara den privata sektorns arbetspensionssystem. I propositionen föreslås inga ändringar i militärpensionssystemet, eftersom det fortfarande var föremål för utredning. Enligt motiveringen till propositionen kommer genomförandet av propositionen att göra arbetspensionssystemet enhetligare, underlätta finansieringen av statens pensioner och behövas på grund av revideringen av statens personalpolitik.

1.2 De föreslagna ändringarna

De allmänna utvecklingslinjerna inom pensionspolitik skall också gälla militärpensionssystemet. Enligt de allmänna motiveringarna till statens budgetproposition för 1992 skall militärpensionssystemet från och med 1993 med beaktande av försvarssystemets särskilda behov gradvis anpassas till det allmänna pensionssystemet. Det föreslås att officerare och institutofficerare som träder i tjänst efter 1992 skall ha rätt att gå i ålderspension, om de minst 30 år har intjänat sådan tjänstgöringstid som berättigar till pension och har fyllt 55 år. De som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen har rätt att gå i ålderspension vid 45 års ålder. Militärpensionen tillväxer årligen med 2 % av den pensionsgrundande lönen. Full 60 % pension intjänas sålunda på 30 år och för flygare på 20 år. Även en förmånstagare som avgår efter fyllda 48 år kan få pension då han fyller 55 år. Avsikten är att avgångsbidrag eller en periodisk ersättning av en viss storlek skall betalas till sådana förmånstagare.

Eftersom officerare och institutofficerare kan få ålderspension medan de ännu är i arbetsför ålder, är det synnerligen vanligt att de även förvärvsarbetar under sin pensionering. Eftersom grunden för att ålderspension betalas är att en person på grund av sin ålder inte längre är skyldig att försörja sig själv med förvärvsarbete, kan det inte anses ändamålsenligt att en person kan få full pension före det egentliga pensionsfallet även om han dessutom är i s.k. heltidsarbete. Därför föreslås att eventuella förvärvsinkomster skall beaktas i pensionsbeloppet. Regeringen föreslår att en motsvarande ändring görs i den regeringens proposition

110/1992 rd om ändring av lagen om statens pensioner som redan avlåtits till riksdagen. Således skall ändringen gälla enhetligt alla anställningsförhållanden som börjar efter 1992.

2. Ärendets beredning

Försvarsministeriet tillsatte den 1 november 1991 en arbetsgrupp, som fick till uppgift att utreda militärpensionssystemet och de verkningar på försvarssystemet och försvarsmaktens verksamhet som en eventuell höjning av pensionsåldern för dem som omfattas av systemet medför. Dessutom skulle arbetsgruppen göra de förslag som den ansåg vara nödvändiga.

Utredningen av militärpensionssystemet har fortsatt på basis av försvarsministeriets arbetsgrupps förslag av statens pensionskommission, som finansministeriet tillsatte den 3 mars 1992. Kommissionens uppgift är bl.a. att i form av en regeringsproposition bereda ett förslag om hur pensionsskyddet för tjänste- och arbetsförhållanden som börjar efter den 1 januari 1993 skall ordnas i enlighet med arbetspensionssystemet inom den privata sektorn.

Utgående från statens pensionskommissions beredning avlät regeringen en proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om statens pensioner (RP 110/1992 rd.) I propositionen fanns inga förslag till ändring av militärpensionssystemet, eftersom det fortfarande var föremål för utredning. Pensionskommissionen avgav den 28 september 1992 en mellanrapport till finansministeriet med förslag till stadganden om en ändring av militärpensionssystemet. Denna regeringsproposition har beretts på basis av mellanrapporten.

Man har bett om utlåtande av propositionen från försvarsministeriet, inrikesministeriet och justitieministeriet. I utlåtandena motsatte man sig inte propositionen.

3. Propositionens ekonomiska och organisatoriska verkningar

Inbesparingarna i propositionen görs mycket långsamt, eftersom propositionen endast gäller anställningar som börjar efter 1992. Vid ett jämviktsläge omkring 2020 kan inbesparingarna jämfört med det nuvarande systemet vara uppskattningsvis ca 230 milj. mk om året.

I ändringen av militärpensionssystemet ingår möjligheten att avgå vid 48 års ålder och då få avgångsbidrag eller periodisk ersättning. Vida-

re är avsikten att tidsbundna militära tjänster skall inrättas för att en yngre ledarreserv skall bildas och att avgångsbidrag eller periodisk ersättning betalas då tjänsterna upphör. Båda de reformer som ingår i det nya systemet medför merkostnader ungefär räknat från 1997. Merkostnaderna skulle i ett jämviktsläge omkring 2020 eventuellt vara 50-100 milj. mk om året. Detta beror i stor utsträckning på sådana detaljer i ovan nämnda arrangemang som ännu inte är fastslagna.

Försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet kommer sålunda att behöva en del av inbesparingen för att kunna betala kostnaderna för systemändringen.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Avsikten är att det senare skall avlätas en regeringsproposition om tillämpningen av motsvarande principer även på anställningsförhållanden som är i kraft.

Inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet finns förutom officerare och befatt-

ningsofficerare andra personalgrupper, av vilka en del fungerar i militära uppgifter och en del i civila uppgifter. För dessa grupper finns det inte behov att bilda reserv och de hör inte till militärpensionssystemet. Däremot har dessa grupper en genom förordning stadgad avgångsålder som är lägre än den allmänna pensionsåldern och som samtidigt är pensionsålder. Även inom andra förvaltningsgrenar som till exempel bland polisen, fängvårdsanstalten, tullväsendet och undervisningsförvaltningen finns personalgrupper, som har en lägre avgångsålder, alltså i praktiken en lägre pensionsålder. Regeringens mål, att man inom alla personalgrupper, med undantag av dem som omfattas av militärpensionssystemet, skall övergå till ett pensionssystem enligt samma nivå som den privata sektorns pensionssystem, kommer inte på grund av de nuvarande avgångsålders- och pensionsåldersstadganden att uppnås i fråga om dessa grupper. För att nå målet krävs att de lägre avgångsåldrarna eller pensionsgrunden som hänför sig till dem slopas. Då dessa frågor ännu kräver tilläggsutredningar, kommer regeringen att skilt ge lösningsförslaget i fråga om lägre avgångsåldrar.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

5 §. I paragrafens 6 mom. föreslås en teknisk ändring som beror på att befattningsofficerarna numera är institutofficerare. Motsvarande ändringar ingår också i paragraferna nedan.

8 §. I paragrafens 4 mom. stadgas om tjänstemäns rätt till ålderspension innan de har uppnått pensionsåldern. Det föreslås att till 1 punkten i momentet fogas ett villkor för erhållande av pension enligt vilket förmånstagaren skall vara minst 48 år när anställningen upphör och minst 55 år när pensionen börjar. Enligt det gällande lagrummet förutsätter pensioneringen att pension har intjänats under 20 eller 25 år. I propositionen föreslås att detta krav beträffande tjänstgöringstid som berättigar till pension skall förlängas till 30 år minskat med de fulla månader som, när förmånstagaren avgick från sin tjänst, eventuellt återstod tills han fyllde 55 år. Enligt förslaget krävs därmed en tjänstgöringstid på minst 23 år. Avsikten är att tjänstgöringstid som befattningsofficer eller

underofficer även skall jämföras med tjänstgöringstid som institutofficer.

Flygare får i enlighet med 5 § 6 mom. fortfarande såsom pensionstid räkna sig tjänstgöringstiden till godo en och en halv gång. Detta innebär att det krav på 30 års tjänstgöringstid, som gäller beviljande av ålderspension före den allmänna pensionsåldern, i fråga om flygare uppfylls när de har tjänstgjort 20 år. Den som har tjänstgjort som flygare 20 år kan sålunda beviljas ålderspension, om han har fyllt 45 år när tjänstgöringen upphör och innan pensionen börjar.

10 §. I lagrummet stadgas om pensionstillväxten. Förslaget innebär att pensionen för varje till pensionstiden hänförlig hel månad tillväxer med 1/6 % av den pensionsgrundande lönen. För full 60 % pension krävs därmed 30 års tjänstgöring.

18 §. Det föreslås att till paragrafen fogas stadganden om hur förvärvsinkomster skall beaktas i fråga om förmånstagare som uppbär ålderspension på grundval av officers- eller

institutofficerstjänst. Om en förmånstagare som har börjat lyfta ålderspension innan han har fyllt 65 år är i förvärsarbete eller företagarverksamhet som omfattas av arbetspensionslagarna, skall hans pension enligt förslaget minskas för den tid under vilken förvärsarbetet eller företagarverksamheten pågår och högst tills han fyller 65 år. Minskningen görs till den del som det sammanlagda beloppet av pensionen och förvärsinkomsten överstiger förmånstagarens indexjusterade pensionsgrundande lön enligt lagen om statens pensioner. Förmånstagarens förvärsinkomst kan därmed utan att pensionen minskar uppgå till högst 40 % av pensionslönen, om hans pensionsprocent är 60 %.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 1993. Ändringarna skall tillämpas på förmånstagare i anställningar som har börjat efter den 31 december 1992. Därmed gäller lagen endast nya anställningar som börjar efter årsskiftet.

Enligt gängse praxis har det ansetts att även en dags avbrott vid övergången från en anställning enligt statens pensionssystem till en annan avbryter ett pensionsrättsligt sett sammanhängande anställningsförhållande. För vissa yrkesgrupper är det karaktäristiskt att tidsbundna anställningsförhållanden följer på varandra. Förmånstagaren kan ha varit anställd flera år, men på grund av tidsbundna anställ-

ningsförhållanden kan det däremellan ha förekommit några dagars avbrott. I dessa fall är det inte skäligt att förmånstagarna skall anses vara i nya anställningsförhållanden. Därför föreslås att lagen dock inte tillämpas på en förmånstagare, vars anställning har börjat senast den 1 februari 1993, om högst en månad har förflutit sedan föregående anställning upphörde. Sålunda utgör en månads avbrott i ett anställningsförhållande ännu inget nytt anställningsförhållande när lagen träder i kraft.

3. Lagstiftningsordning

Eftersom de föreslagna ändringarna gäller personer som blir anställda sedan ändringarna trätt i kraft och ändringarna inte har sådana verkningar på pensionsskyddet som hänför sig till grundlagsskyddet, föreslås att lagen stiftas i normal lagstiftningsordning enligt 66 § riksdagsordningen.

Stadgandet om att förvärsinkomster minskar beloppet av den pension som betalas har förmodligen inte verkningar på grundlagsskyddet. I pensionslagarna finns flera andra stadganden som begränsar beloppet av pension som betalas och vilka är stiftade i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen anser att det dock finns orsak att be om ett utlåtande av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) 5 § 6 mom., 8 § 4 mom. 1 punkten och i 10 § 3 mom. det inledande stycket,
dessa lagrum sådana de lyder, 5 § 6 mom. i lag av den 23 februari 1979 (215/79) samt 8 § 4 mom. 1 punkten och det inledande stycket i 10 § 3 mom. i lag av den 3 februari 1989 (103/89), samt fogas till 18 §, sådan den lyder i lag av den 19 april 1985 (326/85), i nämnda lag av den 3 februari 1989 och i lag av den 27 mars 1991 (618/91), ett nytt 9 mom., varvid de nuvarande 9 och 10 mom. blir 10 och 11 mom., som följer:

5 §

En innehavare av en officers- eller institutofficerstjänst vid luftstridskrafterna, vilken under

minst 5 år har innehaft en tjänst för vilken såsom behörighetsvillkor krävs flygarexamen, är berättigad att, då han pensioneras från en sådan tjänst, såsom pensionstid räkna sig till

godo denna tjänstgöringstid en och en halv gång.

8 §

Uppnådd pensionsålder är dock inte en förutsättning för ålderspension,

1) om en tjänsteman som tjänstgör i en officers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts tjänsteexamen för officer eller för institutofficer, har fyllt 48 år när anställningen upphör och 55 år innan pensionen börjar eller om en tjänsteman som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen har fyllt 45 år när anställningen upphör och innan pensionen börjar och ovan avsedda tjänsteman innehar militär grad och han i en sådan tjänst eller, om det är fråga om institutofficerstjänst, sammanlagt i en sådan tjänst och som värvad, gränsbevakare eller sjöbevakare har intjänat en pension stid av minst 30 år minskad, om det är fråga om en annan tjänsteman än en sådan som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen, med de fulla månader som då han avgick från sin tjänst återstod tills han uppnådde 55 års ålder och av denna pension stid minst 6 månader inföll omedelbart innan anställningen upphörde och minst 3 år under de 5 senaste åren innan anställningen upphörde, eller

10 §

Pensionsbeloppet för innehavaren av en of-

ficers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts examen för officerstjänst eller institutofficerstjänst utgör, om innehavaren har militär grad, för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 1/6 procent av den pensionsgrundande lönen,

18 §

Är en förmånstagare som uppbär ålderspension på grundval av en officers- eller institutofficerstjänst innan han uppnår pensionsåldern i förvärsarbete eller företagarkerksamhet som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, nedsätts beloppet för pensionen enligt denna lag för den tid under vilken förvärsarbetet eller företagarkerksamheten pågår och högst till dess förmånstagaren fyller 65 år till den del som det sammanlagda beloppet av hans förvärsinkomster och ålderspensionen överstiger den senaste enligt 16 § justerade pensionsgrundande lönen i en anställning enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Lagen tillämpas på en förmånstagare, vars anställning har börjat efter den 31 december 1991.

Lagen tillämpas dock inte på en förmånstagare, vars anställning har börjat senast den 1 februari 1993, om högst en månad har förflutit sedan föregående anställning upphörde.

Helsingfors den 4 december 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister Iiro Viinanen

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) 5 § 6 mom., 8 § 4 mom. 1 punkten och i 10 § 3 mom. det inledande stycket,

dessas lagrum sådana de lyder, 5 § 6 mom. i lag av den 23 februari 1979 (215/79) samt 8 § 4 mom. 1 punkten och det inledande stycket i 10 § 3 mom. i lag av den 3 februari 1989 (103/89), samt fogas till 18 §, sådan den lyder i lag av den 19 april 1985 (326/85), i nämnda lag av den 3 februari 1989 och i lag av den 27 mars 1991 (618/91), ett nytt 9 mom., varvid de nuvarande 9 och 10 mom. blir 10 och 11 mom., som följer:

Gällande lydelse

5 §

 Innehavare av officers- eller befattningsofficerstjänst vid luftstridskrafterna, vilken under minst 5 år innehaft tjänst, för vilken såsom kompetensvillkor kräves flygarexamen, är berättigad att, då han pensioneras från sådan tjänst, såsom pensionstid tillgodoräkna sig sagda tjänstgöringstid en och halv gång.

8 §

 Uppnådd pensionsålder är dock inte en förutsättning för ålderspension,

1) om en tjänsteman som tjänstgör i en officers- eller befattningsofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts tjänsteexamen för officer eller för befattningsofficer, innehar militär grad och han i en sådan tjänst eller, om det är fråga om en befattningsofficerstjänst, sammanlagt i en sådan tjänst och som värvad, gränsbevakare eller sjöbevakare, då avgångsåldern är högst 50 år, har intjänat en pensionstid av minst 20 år eller, då avgångsåldern är högre än 50 år, en pensionstid av minst 25 år och av denna pensionstid minst 6 månader omedelbart före anställningens upphörande och minst 3 år under de 5 senaste åren före anställningens upphörande, eller

2) om förmånstagaren har uppnått sin avgångsålder.

Föreslagen lydelse

5 §

 En innehavare av en officers- eller institutoficerstjänst vid luftstridskrafterna, vilken under minst 5 år har innehaft en tjänst för vilken såsom behörighetsvillkor kräves flygarexamen, är berättigad att, då han pensioneras från en sådan tjänst, såsom pensionstid räkna sig till godo denna tjänstgöringstid en och en halv gång.

8 §

 Uppnådd pensionsålder är dock inte en förutsättning för ålderspension,

1) om en tjänsteman som tjänstgör i en officers- eller institutoficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts tjänsteexamen för officer eller för institutoficer, har fyllt 48 år när anställningen upphör och 55 år innan pensionen börjar eller om en tjänsteman som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen har fyllt 45 år när anställningen upphör och innan pensionen börjar och ovan avsedda tjänsteman innehar militär grad och han i en sådan tjänst eller, om det är fråga om institutoficerstjänst, sammanlagt i en sådan tjänst och som värvad, gränsbevakare eller sjöbevakare har intjänat en pensionstid av minst 30 år minskad, om det är fråga om en annan tjänsteman än en sådan som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen, med de fulla månader som då han avgick från sin tjänst återstod tills han uppnådde 55 års ålder och av denna pensionstid minst 6 månader inföll omedelbart innan anställningen upphörde och minst

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 år under de 5 senaste åren innan anställningen upphörde, eller

10 §

Pensionsbeloppet för innehavaren av en officers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor fastställts examen för officerstjänst eller tjänsteexamen för befattningsofficer utgör, om innehavaren har militär grad, för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 11/50 procent av den pensionsgrundande lönen, och pensionsbeloppet för en vid gränsbevakningsväsendet anställd gränsbevakare eller befälhavare för luftfartyg, som i en sådan anställning har förvärvat en pensionstid av minst 20 år, utgör för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 11/54 procent av den pensionsgrundande lönen.

10 §

Pensionsbeloppet för innehavaren av en officers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts examen för officerstjänst eller institutofficerstjänst utgör, om innehavaren har militär grad, för varje till pensionstiden hänförlig hel månad 1/6 procent av den pensionsgrundande lönen,

18 §

Är en förmånstagare som uppbär ålderspension på grundval av en officers- eller institutofficerstjänst innan han uppnår pensionsåldern i förvärvsarbete eller företagareverksamhet som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, nedsätts beloppet för pensionen enligt denna lag för den tid under vilken förvärvsarbetet eller företagareverksamheten pågår och högst till dess förmånstagaren fyller 65 år till den del som det sammanlagda beloppet av hans förvärvsinkomster och ålderspensionen överstiger den senaste enligt 16 § justerade pensionsgrundande lönen i en anställning enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Lagen tillämpas på en förmånstagare, vars anställning har börjat efter den 31 december 1991.

Lagen tillämpas dock inte på en förmånstagare, vars anställning har börjat senast den 1 februari 1993, om högst en månad har förflutit sedan föregående anställning upphörde.

Nr 1601

L a g

om ändring av 2 och 3 §§ pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 20 maj 1966 (298/66) 2 §, sådan den lyder ändrad genom lagar av den 16 juni 1989 och den 4 maj 1990 (564/89 och 419/90), samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §
 Pensionsåldern är 65 år.

3 §

 Om en i 1 § avsedd tjänsteinnehavare eller arbetstagare samtidigt innehar två eller flera anställningar hos samma arbetsgivare anses han, då pensionen bestäms, inneha endast en anställning.

 Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.
 Lagen tillämpas på de tjänsteinnehavare och

arbetstagare vars anställning enligt pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan har börjat efter den 31 december 1992. Lagens 2 och 3 §§ tillämpas dock sådana de lyder när denna lag träder i kraft på de tjänsteinnehavare och arbetstagare vars anställning var i kraft innan lagen trädde i kraft och fortgår utan avbrott.

En anställning anses fortgå utan avbrott om det har förflutit högst en månad sedan den föregående anställningen slutade.

Ikraftträdelsestadgandets 3 mom. tillämpas inte på anställningar som börjar efter den 31 december 1998.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Tytti Isohookana-Asunmaa

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 2 och 3 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

För att trygga finansieringen av pensionerna inom den evangelisk-lutherska kyrkan och i anslutning till förslagen till ändring av lagen om statens pensioner föreslås det att pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan ändras så att pensionsåldern i tjänste- och arbetsförhållanden som inleds efter utgången av 1992 och lyder under lagen skall vara 65 år. Dessutom föreslås i fråga om anställningsförhållan-

den som börjar efter 1992 att den som lyder under pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan pensionsrättsligt skall anses kunna stå endast i ett anställningsförhållande till samma arbetsgivare samtidigt.

Ändringarna avses träda i kraft samtidigt som de föreslagna ändringarna i lagen om statens pensioner, dvs. den 1 januari 1993.

MOTIVERING

1. Nuläge och de föreslagna ändringarna

Enligt 1 § 1 mom. (564/89) pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan har den som står i tjänste- eller arbetsförhållande till evangelisk-lutherska kyrkan, en församling inom den, ett församlingsförbund eller någon annan sammanslutning av församlingar, om inte något annat följer av nämnda lag, rätt till ålders-, invalid-, arbetslöshets- och deltidspension i tillämpliga delar enligt de stadganden som gäller för personer i tjänste- eller arbetsförhållande till staten. På detta sätt blir stadgandena i lagen om statens pensioner i regel tillämplade på kyrkans pensionssystem.

Eftersom finansieringen av pensionerna inom det statliga pensionssystemet väntas bli svårare och statens personalpolitik håller på att ses över har det föreslagits att lagen om statens pensioner ändras så att pensionsåldern, pensionstillväxten och pensionens målsatta nivå i nya tjänste- och arbetsförhållanden motsvarar

den privata sektorns arbetspensionssystem. I den regeringsproposition (RP 110/1992 rd) som avläts till riksdagen i juli 1992 föreslås att lagen om statens pensioner (280/66) ändras vid ingången av 1993 så att pensionsåldern i anställningar som börjar efter den 31 december 1992 är 65 år i stället för nuvarande 63 år, att pensionens målsatta nivå är 60 procent i stället för nuvarande 66 procent och att pensionen tillväxer med 1,5 procent per år då pensions-tillväxten enligt gällande lag är antingen 2,2 eller 2 procent per år. Avsikten är att motsvarande ändring skall göras också inom de andra offentliga pensionssystemen och att en regeringsproposition om iakttagande av motsvarande principer också i nuvarande tjänste- och arbetsförhållanden skall avlätas till riksdagen vid en senare tidpunkt.

Också inom kyrkan är det med tanke på den framtida finansieringen av pensionerna nödvändigt att sänka kostnaderna för pensionssystemet. I och med att de s.k. stora årskullarna går i pension i mitten av nästa årtionde

kommer pensionsutgifterna att öka kraftigt, vilket i sin tur leder till svårigheter vad gäller finansieringen av pensionerna. Finansieringen av kyrkans pensionssystem försvåras dessutom av att fonderingen av pensioner inleddes så sent som 1991. Det pensionsansvar som inte är täckt uppgår enligt en ny pensionsprognos till över 9 miljarder mark enligt 1992 års nivå. Kyrkomötet har därför den 5 november 1992 beslutat föreslå de ändringar i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan som är nödvändiga för att underlätta finansieringsläget och för att förenhetliga pensionssystemen.

De föreslagna ändringarna i lagen om statens pensioner som presenterats ovan träder till den del de gäller pensionstillväxt och pensionens målsatta nivå i kraft inom kyrkans pensionssystem på basis av de föreslagna ändringarna i lagen om statens pensioner utan att pensionslagen för den evangelisk-lutherska kyrkan behöver ändras.

Pensionsåldern inom kyrkans pensionssystem motsvarar för närvarande pensionsåldern inom statens pensionssystem, men det stadgas särskilt om detta i 2 § 1 och 2 mom. pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan. Enligt 1 mom. är den allmänna pensionsåldern 63 år och enligt 2 mom. är pensionsåldern 65 år om tjänsteinnehavarens eller arbetstagarens anställning har upphört före 63 års ålder. Det föreslås därför att 2 § 2 mom. pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan skall utgå och att 2 § 1 mom. ändras så att pensionsåldern är 65 år.

I 2 § 3 mom. pensionslagen för kyrkan stadgas om den s.k. utlösningsprincip som tillämpas internt inom de offentliga pensionssystemen för ålderspensionens del. Enligt den har en förmånstagare rätt till ålderspension även om han inte uppfyller de i 8 § 1 mom. lagen om statens pensioner stadgade övriga villkoren för ålderspension, om han har en pensionstid om minst en månad och han har erhållit ålderspension via ett annat offentligt pensionssystem. Då det har föreslagits att denna rätt skall slopas ur statens pensionssystem när det gäller anställningar som börjar efter den 31 december 1992 föreslås det att motsvarande ändring görs i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan genom att 2 § 3 mom. slopas.

Dessutom föreslås i enlighet med kyrkomötets förslag att den som lyder under pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan pensions-

rättsligt skall anses kunna stå endast i ett anställningsförhållande till samma arbetsgivare samtidigt. Detta underlättar och förenklar behandlingen av pensionsansökningarna. Inom kyrkans pensionssystem tillämpas för närvarande stadgandet i 1 § 4 mom. lagen om statens pensioner, enligt vilket pensionen för parallella tjänsteförhållanden och ett arbetsförhållande bestäms särskilt för var och en av dessa anställningar, på basis av tjänstgöringstiden och den förvärvsinkomst som erhållits för var och en av dem. När pensionslönen beräknas skall enligt förslaget hänsyn tas till de totala förvärvsinkomster personen fått av arbetsgivaren. Om arbetstagaren samtidigt är anställd av en eller flera arbetsgivare skall pensionen fortsättningsvis beräknas särskilt. Ändringen skiljer sig från förfarandet i lagen om statens pensioner, men överensstämmer med det förfarande som iakttas inom det kommunala pensionssystemet. I enlighet med detta föreslås att till 3 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket en tjänsteinnehavare eller arbetstagare som samtidigt innehar två eller flera anställningar hos samma arbetsgivare skall anses inneha endast en anställning då pensionen bestäms. Eftersom pensionsskyddet till följd av ändringen skulle försämrats i de fall då förmånstagaren haft en bisyssla före de år som bestämmer den pensionsgrundande lönen, föreslås i lagförslagets ikraftträdelsestadgande att 3 § skall tillämpas sådan den lyder när den föreslagna lagen träder i kraft, då det är fråga om ett anställningsförhållande som börjat före den 1 januari 1993.

Enligt lagförslagets ikraftträdelsestadgande skall också 2 § tillämpas sådan den lyder när den föreslagna lagen träder i kraft, då det är fråga om ett anställningsförhållande som börjat före den 1 januari 1993. I dessa anställningsförhållanden gäller sålunda fortfarande pensionsåldern 63 år, utom då anställningsförhållandet till kyrkan har upphört före pensionsåldern 63 år, varvid pensionsåldern är 65 år. I dessa anställningsförhållanden kvarstår dessutom rätten till pension som bestäms enligt den s.k. utlösningsprincipen.

Huvudavtalsparterna inom kyrkan, Akava rf och Församlingarnas tjänste- och befattningshavares förbund rf har godkänt de föreslagna ändringarna förutsatt att ändringarna gällande pensionsålder, pensionstillväxt och pensionens målsatta nivå görs i statens pensionssystem.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Kyrkans pensionsutgifter uppgår till omkring 329 milj. mk 1992. Då förmånerna inom kyrkans och statens pensionssystem står på samma nivå innebär de föreslagna ändringarna att kyrkans pensionsutgifter minskar i samma förhållande som inom statens pensionssystem. Om den reella ökningen av lönerna och pensionerna beräknas vara densamma som i förslaget till ändring av lagen om statens pensioner, utgör inbesparingen i pensionsutgifter år 2050, då reformen även inom kyrkan har genomförts i sin helhet, omkring 18 procent

jämfört med det nuvarande systemet. Kostnaderna för det nya systemet skulle då räknat i 1992 års penningvärde vara omkring 129 milj. mk mindre än enligt det nuvarande systemet.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som motsvarande föreslagna ändringar av lagen om statens pensioner, dvs. den 1 januari 1993.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 2 och 3 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 20 maj 1966 (298/66) 2 §, detta lagrum sådant det lyder ändrat genom lagar av den 16 juni 1989 och den 4 maj 1990 (564/89 och 419/90), samt

fogas till 3 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §

Pensionsåldern är 65 år.

3 §

Om en i 1 § avsedd tjänsteinnehavare eller arbetstagare samtidigt innehar två eller flera anställningar hos samma arbetsgivare anses han, då pensionen bestäms, inneha endast en anställning.

Denna lag träder i kraft den 1993.

På ett anställningsförhållande som börjat före den 1 januari 1993 tillämpas dock fortfarande 2 och 3 §§ pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan sådana de lyder när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 27 november 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Tytti Isohookana-Asunmaa

Lag

om ändring av 2 och 3 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 20 maj 1966 (298/66) 2 §, detta lagrum sådant det lyder ändrat genom lagar av den 16 juni 1989 och av den 4 maj 1990 (564/89 och 419/90), samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Pensionsåldern är 63 år.

Pensionsåldern är dock 65 år, om anställningen har upphört före pensionsåldern 63 år.

Har en förmånstagare med en pensionstid om minst en månad erhållit ålderspension, som beviljats med stöd av de i 8 § 1 mom. lagen om statens pensioner nämnda stadgandena och vars belopp har räknats ut med tillämpning av 10 § 2 mom. i samma lag eller motsvarande stadganden i andra lagar eller bestämmelser i pensionsstadgor som nämns i 8 § 1 mom. i lagen, efter anställningens upphörande också rätt till ålderspension enligt denna lag, även om han inte uppfyller de i 8 § 1 mom. lagen om statens pensioner stadgade övriga villkoren för ålderspension.

Föreslagen lydelse

2 §

Pensionsåldern är 65 år.

3 §

Om en i 1 § avsedd tjänsteinnehavare eller arbetstagare samtidigt innehar två eller flera anställningar hos samma arbetsgivare anses han, då pensionen bestäms, inneha endast en anställning.

Denna lag träder i kraft den 1993.

På ett anställningsförhållande som börjat före den 1 januari 1993 tillämpas dock fortfarande 2 och 3 §§ pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan sådana de lyder, när denna lag träder i kraft.
